

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 172/08-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika na neverejnom zasadnutí 24. septembra 2008 vo veci návrhu JUDr. J. B., M., zastúpeného advokátom JUDr. L. S., Advokátska kancelária, K., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/127/07-K zo 17. januára 2008 takto

r o z h o d o l :

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/127/07-K zo 17. januára 2008 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal uznesením č. k. III. ÚS 172/08-13 z 27. mája 2008 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie návrh JUDr. J. B. (ďalej len „navrhovateľ“) na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/127/07-K zo 17. januára 2008 (ďalej aj „namietané rozhodnutie“) podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri

výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) v spojení s § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde.

Z návrhu vyplýva, že namietaným rozhodnutím uložil výbor navrhovateľovi ako verejnému funkcionárovi [čl. 3 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 1 písm. g) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu] pokutu v sume 18 761 Sk, pretože porušil povinnosť podať do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch (ďalej aj „oznámenie“). Táto povinnosť preňho vyplývala z ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

V podanom návrhu navrhovateľ namieta, že si povinnosť uloženú ustanovením čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, a to predloženie oznámenia príslušnému orgánu v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie, splnil včas, čo odôvodňuje tak, že *„Podľa článku 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie a počas jej výkonu vždy do 31.marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie...“*

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia Výbor Národnej rady SR pre nezlučiteľnosť funkcií v napadnutom rozhodnutí konštatuje, že pre určenie dátumu ujatia sa funkcie je rozhodné vyjadrenie predsedu S. JUDr. M. K., podľa ktorého moje funkčné obdobie začalo plynúť dňom 29.6.2007.

Som toho názoru, že takýto záver nie je v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 citovaného zákona, ktorý predpokladá ujatie sa výkonu verejnej funkcie. Tvrdím, že som sa nemohol ujať faktického výkonu funkcie v období, keď nebola kreovaná súdna rada ako celok, a teda nemohla vykonávať svoje právomoci. Ako som uviedol vo svojom stanovisku zo dňa 1.11.2007, septembrové zasadnutie súdnej rady bolo zrušené práve z dôvodu, že súdna rada nemala zákonom stanovený počet členov, lebo prezident v tom čase ešte nevymenoval ďalších členov rady. Na zasadnutí S. dňa 15.10.2007 bolo prijaté uznesenie, ktoré konštatovalo, že sa jedná o prvé zasadnutie rady po tom, čo prezident Slovenskej republiky vymenoval potrebný počet členov, a preto tvrdím, že až na tomto zasadnutí som sa mohol

ujal výkon funkcie verejného funkcionára, tak ako to má na mysli ustanovenie článku 7 ods. 1 zákona č. 357/2004 Z.z.. Majetkové priznanie som podal 24.10.2007, čo je podľa môjho názoru v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, a preto z mojej strany nedošlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcich z citovaného článku.“

Navrhovateľ rovnako namieta výšku uloženej pokuty argumentujúc porušením ustanovenia čl. 9 ods. 16 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu z dôvodu, že za výkon funkcie člena S. nepoberá žiaden príjem.

V závere navrhovateľ uvádza: *„Za nie bezvýznamnú považujem taktiež skutočnosť, že ako sudca Krajského súdu v Žiline z titulu svojej funkcie podávam každoročne majetkové priznanie, ktoré je prístupné verejnosti prostredníctvom internetu (doposiaľ som tak vždy urobil v stanovenej lehote, i za rozhodné obdobie roku 2006) a aj z tohto pohľadu považujem sankciu za neprimeranú (v takýchto prípadoch by malo byť podľa môjho názoru rozlišované, či verejný funkcionár podal majetkové priznanie v súvislosti s výkonom inej funkcie, resp. doposiaľ nepodal žiadne majetkové priznanie).“*

Na základe všetkých uvedených skutočností navrhovateľ žiada, aby ústavný súd *„rozhodnutie Výboru Národnej rady SR pre nezlučiteľnosť funkcií, č.k. VP/127/07-, zo dňa 17.1.2007 zrušil“*.

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril výbor prostredníctvom svojho predsedu podaním sp. zn. VP/127/07-K zo 6. mája 2008, ku ktorému pripojil aj originál príslušného na vec sa vzťahujúceho spisu. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa s argumentmi navrhovateľa nestotožňuje z týchto dôvodov: *«1. Výbor sa v konaní zaoberal skúmaním skutočností, kedy sa verejný funkcionár ujal výkonu verejnej funkcie a to i z dôvodu, že členovia S. sú do svojej funkcie ustanovení v rôznych lehotách a rôznym spôsobom. Z tohto dôvodu si výbor vyžiadaval vo veci stanovisko predsedu S. M. K., ktorý listom z 20. decembra 2007 jednoznačne uviedol, že JUDr. J. B. bol dňa 24. mája 2007 zvolený za člena S. a jeho funkčné obdobie začalo plynúť dňom 29. júna 2007. Uvedená skutočnosť je uvedená i v osvedčení o zvolení za člena S. z 28. mája 2007, ktoré verejný funkcionár osobne prevzal v uvedený deň, čo potvrdil aj svojim podpisom.*

Ústavný zákon v čl. 2 ods. 1 písm. g) definuje verejného funkcionára ako „člen S.“ a nepodmieňuje túto skutočnosť ďalšími právnymi podmienkami. Z tohto dôvodu je právne irelevantné tvrdenie navrhovateľa o tom, kedy súdna rada zasadala, resp. kedy bola kompletná a ide len o účelovú obranu bez právnych dopadov na skutočnosť, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že verejný funkcionár si nesplnil povinnosti vyplývajúce z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona.

2. Pokiaľ sa týka námietok k určaniu výšky sankcie, táto bola stanovená plne v intenciách čl. 9 ods. 16 ústavného zákona. Ako vyplýva z dôvodovej správy k predmetnému ústavnému zákonu (ústavný zákon č. 545/2005 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, predmetné ustanovenie čl. I, bod 14, čl. 9 ods. 16) je odôvodnený nasledovne:

„K 1. I bod 14

Za niektoré funkcie nepoberajú verejní funkcionári ani plat ani odmenu. Preto sankcia vo výške násobku nuly sa míňa účinkom. V takomto prípade, ak mesačný plat verejného funkcionára voči ktorému sa vedie konanie je nižší ako priemerná mesačná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, sa pri výpočte výšky pokuty za mesačný plat považuje priemerná nominálna mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok. Toto ustanovenie by sa vzťahovalo iba na funkcionárov riešených výborom NR SR.

Väčšina verejných funkcionárov poberá za výkon svojej činnosti odmenu. Nie sú s inštitúciou, ktorú zastupujú v štandardnom pracovno-právnom vzťahu, kedy by sme mohli použiť termín „plat“. “ (text dôvodovej správy v prílohe 1).

Vzhľadom na vyššie uvedené máme za to, že konajúci výbor rozhodol o výške sankcie plne v intenciách ustanovenia čl. 9 ods. 16 a bolo by naopak v rozpore so zásadou rovnosti, ak by výbor nemohol za hrubé porušenie ústavného zákona uložiť verejnému funkcionárovi sankciu, pretože nepoberanie odmeny za jej výkon nie je liberačným dôvodom na neuloženie sankcie.

3. K námietke, že verejný funkcionár podal tzv. „majetkové oznámenie“ ako sudca uvádzame, že ide o zrejme nepochopenie vážnosti porušenia povinnosti verejným funkcionárom. Takéto oznámenie sa podáva na základe iného právneho predpisu a má iný

obsah ako i právne dopady vrátane sankcií za ich nesplnenie a výbor k nim nemohol prihliadnuť.»

Podaním doručeným ústavnému súdu 27. augusta 2008 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu navrhovateľ oznámil, že nevyužíva možnosť vyjadriť sa k stanovisku výboru.

II.

Z obsahu návrhu vrátane jeho príloh, z vyjadrenia výboru, z vyjadrenia navrhovateľa, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcom sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi ústavný súd zistil tento skutkový stav relevantný na posúdenie veci:

Navrhovateľ sa stal verejným funkcionárom na základe voľby sudcami Slovenskej republiky 14. mája 2007 s účinnosťou od 29. júna 2007.

Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu 24. októbra 2007.

Výbor na svojej 12. schôdzi uznesením č. 497 z 24. októbra 2007 podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začal proti navrhovateľovi konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov pre nesplnenie povinnosti podať do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Uvedenú skutočnosť oznámil výbor navrhovateľovi listom z 25. októbra 2007 doručeným 29. októbra 2007, v prílohe ktorého mu zaslal predmetné rozhodnutie a zároveň ho vyzval, aby sa k veci vyjadril.

Navrhovateľ sa vyjadril listom z 1. novembra 2007, v ktorom uviedol: *«Podľa úst. čl. 7 odsek 1 ústavného zákona č. 357/2004 Verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomne oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie...*

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, predpokladal som, že pre začiatok plynutia lehoty je rozhodujúci deň kedy došlo k faktickému ujatiu sa funkcie a preto som za tento deň považoval až deň prvého zasadnutia S. dňa 15.10.2007 na ktorom som si zároveň vyžiadal formuláre potrebné pre vyplnenie majetkového priznania. Na tomto zasadnutí bolo

zároveň prijaté uznesenie, ktoré konštatovalo, že sa jedná o prvé zasadnutie (zasadnutie, ktoré sa malo uskutočniť v septembri 2007 bolo zrušené, s konštatovaním že S. nebola v tom čase kreovaná, lebo nemala dostatočný počet členov, keď prezident republiky v tom čase ešte nevymenoval členov S.). Majetkové priznanie som následne dňa 24.10.2007 zaslal výboru pre nezlučiteľnosť funkcií, kde som uviedol deň ujatia sa funkcie 15.10.2007 i s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti.

Ako sudca krajského súdu v Žiline som doposiaľ vždy v stanovenej lehote podal majetkové priznanie z titulu výkonu tejto funkcie, z mojej strany nikdy nedošlo k porušeniu tejto povinnosti a preto i pri posudzovaní tejto záležitosti by som Vás žiadal o zhovievavosť, keď k nedorozumeniu z mojej strany došlo zrejme i nejednotnosťou výkladu článku 7 odsek 1 pri formulácii týkajúcej sa ujatia funkcie (išlo tu o špecifickú situáciu, keď súdna rada bola kreovaná až po vymenovaní členov prezidentom SR).»

Rozhodnutím sp. zn. VP/127/07-K zo 17. januára 2008 výbor konštatoval, že navrhovateľ ako verejný funkcionár – člen S. – porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie. V odôvodnení svojho rozhodnutia výbor okrem iného uviedol: „*Ústavný zákon č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z.z. (ďalej „ústavný zákon“) v čl. 7 ods. 1 stanovuje verejným funkcionárom (čl. 2 ods. 1 ústavného zákona) povinnosť do 30 dní odo dňa, keď sa ujali výkonu verejnej funkcie a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov orgánu určenému v čl. 7 ods. 5 tohto ústavného zákona.*

Verejní funkcionári v pôsobnosti Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona) sú povinní podať toto oznámenie uvedenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky.

Napriek tomu verejný funkcionár JUDr. J. B., člen S. nepodal predmetné oznámenie v súvislosti s ujatím sa funkcie verejného funkcionára v lehote uvedenej v ústavnom zákone (verejnej funkcie sa ujal 29.6.2007, oznámenie mal podať do 29.7.2007 a podal ho až 24.10.2007).“

V odôvodnení svojho rozhodnutia reagoval výbor aj na obranu navrhovateľa a v tejto súvislosti uviedol: „*Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že obrana verejného funkcionára nie je právne relevantná, pretože pre určenie dátumu ujatia sa funkcie je rozhodné vyjadrenie predsedu S. JUDr. M. K. pod č. 1 Ksr 407/07 z 20.12.2007, podľa ktorého funkčné obdobie menovaného verejného funkcionára začalo plynúť dňom 29. júna 2007. O účelovosti obrany verejného funkcionára svedčí fakt že o tejto skutočnosti vedel, keďže dňa 28.5.2007 prevzal osvedčenie o zvolení za člena S., ktoré obsahuje i deň účinnosti členstva, čo osvedčil i svojim podpisom.*“

Rozhodnutie výboru sp. zn. VP/127/07-K zo 17. januára 2008 bolo navrhovateľovi doručené 25. januára 2008.

III.

Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie ...

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. g) v spojení s čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je verejným funkcionárom aj člen S. Tento verejný funkcionár podáva písomné oznámenie určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky [čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu].

Podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu začne výbor konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „konanie“) z vlastnej iniciatívy, ak jeho zistenia nasvedčujú tomu, že verejný funkcionár v oznámení podľa čl. 7 uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje alebo že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom.

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7

uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

Podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pokuta sa ukladá v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, ak ide o porušenie povinnosti podať oznámenie podľa čl. 7 v lehote ustanovenej v čl. 7.

Podľa čl. 9 ods. 15 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu na účely tohto ústavného zákona sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie.

Podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu v prípade, ak mesačný plat verejného funkcionára, voči ktorému vedie konanie orgán uvedený v čl. 9 ods. 1 písm. a), je nižší ako priemerná mesačná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, pri výpočte sumy podľa odseku 10 sa za mesačný plat považuje priemerná nominálna mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“).

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Navrhovateľ vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru namieta, že z jeho strany nedošlo k porušeniu povinnosti podať oznámenie do 30 dní od ujatia sa verejnej funkcie. Taktiež namieta výšku uloženej pokuty.

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania o preskúmaní rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého plní ústavný súd funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je výlučne posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní - zrušenie napádaného rozhodnutia výboru (ak senát ústavného súdu po jeho preskúmaní zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu) alebo potvrdenie rozhodnutia výboru (ak po jeho preskúmaní

dospeje senát ústavného súdu k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu).

Navrhovateľ mal podľa rozhodnutia výboru sp. zn. VP/127/07-K zo 17. januára 2008 porušiť povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu tým, že ako verejný funkcionár - člen S. - nepodal písomné oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 uvedeného ústavného zákona v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie.

Právnou skutočnosťou určujúcou začiatok lehoty ustanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je „ujatie sa výkonu verejnej funkcie“ verejným funkcionárom.

Sporným momentom prerokúvanej veci je v prvom rade posúdenie otázky určenia okamihu, kedy došlo k právnej skutočnosti „ujatia sa výkonu verejnej funkcie“, ktorá určuje začiatok lehoty na podanie oznámenia.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky počítania lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach uviedol (napr. III. ÚS 165/07), že z hľadiska účelu a charakteru možno lehotu ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu považovať za lehotu procesnoprávnu. Zároveň je z textu príslušnej právnej normy zrejmé, že ide o lehotu určenú podľa dní.

Podľa judikatúry ústavného súdu treba medzeru citovaného zákona v otázke pravidiel pre počítanie určenej lehoty preklenúť použitím analógie legis, a teda použiť obvyklú, v tejto otázke prevažujúcu právnu úpravu. Toto stanovisko opiera ústavný súd o princíp právnej istoty, v zmysle ktorého sa navrhovateľ mohol dôvodne domnievať, že orgán štátnej moci aplikujúci právny predpis vyplní jeho medzeru spôsobom v praxi aplikácie práva obvyklým, a síce už spomínanou analógiou zákona. Komparáciou najdôležitejších hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov sa možno dopracovať k jednoznačným pravidlám počítania procesných lehôt (porovnaj § 122 Občianskeho zákonníka, § 57 Občianskeho súdneho poriadku, § 136 Trestného zákona, § 63 Trestného poriadku, § 27 Správneho poriadku, § 13 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní

a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov). V zmysle týchto zásad do plynutia procesnej lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Procesná lehota je zachovaná aj vtedy, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na príslušnom orgáne, ktorému je určený, alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Otázku interpretácie pojmu „ujatie sa výkonu verejnej funkcie“ už ústavný súd judikoval a ďalej zotrváva na tomto stanovisku (III. ÚS 24/07, III. ÚS 165/07), v zmysle ktorého okamihom ujatia sa výkonu verejnej funkcie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu treba rozumieť deň, keď sa verejný funkcionár ujal svojej verejnej funkcie *de iure*, teda deň, v ktorom v zmysle príslušných právnych predpisov verejný funkcionár nadobudol oprávnenia a povinnosti (právny status) spojené s výkonom verejnej funkcie. Právny status navrhovateľa bol konštituovaný účinnosťou voľby uskutočnenej sudcami Slovenskej republiky, preto treba v jeho prípade za okamih ujatia sa výkonu verejnej funkcie považovať dátum účinnosti voľby, ktorou bol do verejnej funkcie zvolený (29. jún 2007).

Aplikujúc uvedené závery na zistený skutkový stav ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ sa výkonu verejnej funkcie ujal 29. júna 2007, v dôsledku čoho prvým dňom lehoty na podanie oznámenia, ktorá mu začala plynúť, bol 30. jún 2007. Posledný deň uvedenej lehoty pripadol na 29. júl 2007, ktorý bol dňom pracovného pokoja (nedeľa). V zmysle už citovaných zásad počítania procesných lehôt sa stal posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, teda pondelok 30. júl 2007. Navrhovateľ podal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu adresované výboru na poštovú prepravu 24. októbra 2007, čím nedodrжал zákonom určenú procesnú lehotu.

Navrhovateľ vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu výboru vydanému v konaní podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu namieta aj výšku uloženej pokuty, ktorú považuje za neprimeranú a uloženú v rozpore s ustanovením čl. 9 ods. 16 ústavného

zákona o ochrane verejného záujmu argumentujúc tým, že ako člen S. nepoberá za túto funkciu žiaden príjem.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07) vyslovil názor, že v zmysle § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde v konaní o preskúmaní rozhodnutia výboru vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je námietka procesných i hmotnoprávných vád v rámci konania a rozhodnutia výboru takou otázkou, do ktorej ústavnému súdu neprislúcha zásadne ingerovať. V okolnostiach prípadu by však nepreskúmanie prípadného porušenia kogentnej normy obsiahnutej v čl. 9 ods. 15 a 16 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, teda otázky, či bola správne určená výška uloženej pokuty, znamenalo neprimeraný formalistický prístup pri aplikácii práva vytýkaný zo strany ústavného súdu všeobecným súdom. Ústavný súd musí mať na zreteli, že pri svojej rozhodovacej činnosti uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, koncepciu a interpretáciu právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu a pri riešení konkrétnych prípadov nesmie opomínať, že prijaté riešenie musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti. Vzhľadom na to považuje ústavný súd za potrebné, aby zahrnul do predmetu preskúmania v danej veci aj otázku správnosti výšky uloženej pokuty v konaní podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Nutnosť takéhoto postupu vyplýva z toho, že konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konštruované na princípe jednoinštančného konania, v ktorom je vylúčené podanie opravných prostriedkov. Táto skutočnosť vyžaduje od ústavného súdu zvlášť citlivý prístup pri hodnotení vytýkaných nedostatkov namietaného rozhodnutia s tým, že odmietnutie návrhu v časti týkajúcej sa vytýkanej nesprávnosti rozhodnutia výboru pre nedostatok právomoci ústavného súdu by mohlo znamenať zásah do sféry regulovanej a chránenej predpismi najvyššej právnej sily, čím by mohlo dôjsť k spôsobeniu zásahu takej intenzity, ktorý by zakladal ich porušenie.

Z uvedených dôvodov ústavný súd do predmetu svojho preskúmania zahrnul aj otázku týkajúcu sa správnosti výšky uloženej pokuty.

Výklad a aplikácia právnej normy, pokiaľ jej normatívny text nie je dostatočne zrejmy, má zodpovedať požiadavke právnej istoty a zároveň má byť primeraná obsahu a účelu právnych vzťahov, ktoré sú právnou normou regulované (I. ÚS 57/07).

V čl. 9 ods. 16 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je upravená situácia, keď mesačný plat verejného funkcionára, proti ktorému sa vedie konanie, je nižší ako priemerná mesačná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok. V zmysle citovaného článku v takomto prípade sa pri výpočte sumy podľa čl. 9 ods. 10 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu za mesačný plat považuje priemerná nominálna mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok. Podľa pravidiel logického výkladu (*argumentum a maiori ad minus*), ak sa vychádza pri určení výšky pokuty z priemernej mesačnej nominálnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok v prípade, keď plat verejného funkcionára je nižší ako priemerná mesačná nominálna mzda v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok, treba z nej vychádzať aj v prípade, keď verejný funkcionár nepoberal, či už v uplynulom, alebo aktuálnom kalendárnom roku žiaden plat.

Z uvedeného je zrejmé, že výbor postupoval v súlade s relevantnou právnou úpravou obsiahnutou v čl. 9 ods. 16 zákona o ochrane verejného záujmu a uložil navrhovateľovi pokutu vo výške zodpovedajúcej priemernej nominálnej mesačnej mzde v hospodárstve Slovenskej republiky za uplynulý kalendárny rok (rok 2006), teda v sume 18 761 Sk.

Ústavný súd teda dospel k záveru, že navrhovateľ porušil svoju povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu podať v lehote 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie písomné oznámenie o vykonávaných funkciách, zamestnaniach, činnostiach a o svojich majetkových pomeroch, pričom výška pokuty bola výborom uložená v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o ochrane verejného záujmu. V zmysle § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení so štvrtou vetou čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu preto rozhodnutie výboru sp. zn. VP/127/07-K zo 17. januára 2008 týmto uznesením potvrdil.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008